

-
- ▽ باغ اكبريه
 - ▽ بيان لوت
 - ▽ روستاه خراشاد
 - ▽ آسبادها
 - ▽ قنات بلده
 - ▽ ژتو پارک طبس

باغ اکبریه

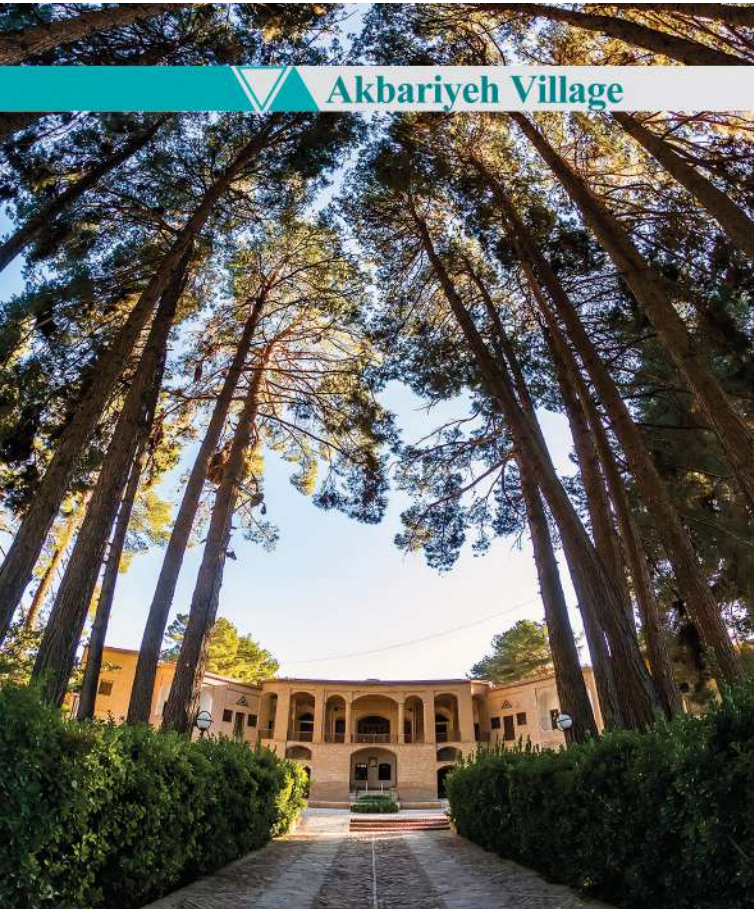
این مجموعه در آغاز سده ۱۴ هجری قمری، در بیرجند در انتهای خیابان معلم بیرجند احداث شده است. به لحاظ کارکرد سیاسی مهمترین مجموعه ی حکومتی شهر بیرجند به شمار می رفته و به نوعی مقر حکومت چند تن از امرای خاندان علم از جمله "محمدابراهیم خان شوکت الملک" و "اسدالله علم" بوده است. به طور کلی مجموعه ی اکبریه دارای عناصر معماری نظیر سردر ورودی، عمارت، انبار، باغ، فضای بارانداز (اصطبل)، مسجد، استخر و حصار است. از سال ۱۳۷۲ مرمت این مجموعه با کاربری موزه آغاز شد و هم اکنون با کاربری فرهنگی در اجاره اداره کل میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری خراسان جنوبی است.

قبل از این، مجموعه باغ اکبریه در تاریخ ۷۸/۰۳/۰۲ با شماره ۳۲۶۲ در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده بود.

باغ اکبریه به همراه ۸ باغ ایرانی دیگر با شماره ۱۳۷۲-۰۰۹ به اتفاق آراء در سی و پنجمین اجلاس کمیته میراث جهانی در سال ۱۳۹۰ ه.ش در فهرست میراث جهانی به ثبت رسید.

Akbariyeh Village

This place in the first of 14th century (After Hejrat) was next to Akbaryeh village and it was south-eastern of Birjand, But now it is on end of the Moalem Street in Birjand Because the town has protraction. Because of the strategic output this place was very important for the government of Birjand city and there was some of the governors from Alam family like "Amir Alam Khan Heshmat ol molk", " Mohammad Ibrahim Khan Shokat ol Molk" and "Asadollah Alam" was live there.

Generally, Akbaryeh area has many architecture things like: top of the enter door, building, warehouse, garden, dock area, (Stable), mosque, pool ,corral.

Akbaryeh garden with eight Iranian garden with number 1372...009 in thirty five th meeting of world heritage committee in 1390 was getting a world heritage.

Before May 22, 1993, Akbaryeh area with no 2326 reported one of the national works of country.

بیابان لوت

ریگ یلان با مساحت ۱۰۶۷۱/۶۵ کیلومتر مربع در شرق لوت، تجمع عظیمی از انواع ساخت های ماسه بادی است که با چشم اندازی زیبا خودنمایی می کند. به جز این مورد پوشش گیاهی و جانوری ارزشمند، کلوت ها (یاردانگ ها)، نگاهها، رودخانه شور، گندم بریان، هامادا(دشت ریگی) و ... از جاذبه های شگفت انگیز بیابان لوت هستند

بیابان لوت در جنوب شرق ایران به عنوان نخستین اثر طبیعی کشور در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد. این بیابان با مساحت کلی ۴۰۷۲۱/۴۹ کیلومتر مربع و مساحت عرصه ۲۲۷۸۰/۱۵ در میان سه استان خراسان جنوبی، سیستان و بلوچستان و کرمان گسترده شده است. از ویژگی های منحصر به فرد بیابان لوت در استان خراسان جنوبی وجود بلندترین تپه های ماسه ای (ریگ یلان) است .

Lot desert

The Lut Desert is located in the South East of Iran which has been recorded on the World Heritage List of UNESCO. This desert with 49.40721 Km² total area and 15.22780 Km² arena is located between 3 counties of South Khorasan, Sistan & Balouchestan and Kerman .

A unique feature of the Lut Desert in the County of South Khorasan are the highest Sand dunes (sand Ylan). Rige Yalan With 65.10671 Km²

area is located east of the Lut Desert which is a construction of the huge accumulation of sand with an amazing show of the beautiful landscape. The amazing attractions of the Lut Desert consist of sand pyramids, Kalut, Nebkas or the desert pots and the Salt River, Sandy plain (Hamada)

روستاه خراشاد

خراشاد روستایی واقع در ۲۴ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان بیرجند است. روستای خراشاد در سال ۱۳۹۶ به عنوان نخستین روستای هدف صنایع دستی کشور و روستای ملی توبافی از سوی وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری معرفی و ثبت شده است. پارچه بافی سنتی خراشاد (یا توبافی به زبان محلی)، یکی از مهمترین صنایع دستی استان خراسان جنوبی در خراشاد است تقریباً تمامی بانوان به شغل بافندگی مشغول هستند.

در همین راستا و پس از ثبت به عنوان روستای ملی توبافی، یکی از کاندیدهای ثبت جهانی قرار گرفت که پس از بازدید ارزیابان و کارشناسان منطقه غرب آسیا و اقیانوسیه به عنوان دومین روستای جهانی ایران، با عنوان روستای جهانی توبافی (حوله بافی)، ثبت جهانی شد.

Khorashad village

Khorashad is a village located in 24 kilometers from south-east of Birjand. The village of Khorashad has been Introduced and registered as the first village of Handicraftsmanship in the country and the national village of Toobaffi in 1396 by the Organization of Heritage, Handicrafts and Tourism.

The traditional weaving in Khorashad (or Toobaffi in the local language) is one of the most important handicrafts of South Khorasan. In Khorashad almost all of women are engaged in traditional weaving. In the same vein After National registration of Khorashad as the village of Toobaffi It Was nominated as a candidate of World Village of traditional weaving (Too Baffi) and After the Visits and evaluations of assessors and experts from the region of West Asia and the Pacific was registered as the second World Handicraft village of Iranian and the World Towel Weaving (Too Baffi) Village in 2018.

آسبادها

آسباد که برخی آن را نخستین ساخته صنعتی بشری می‌دانند قدمتی به بلندای تاریخ دارد. در پهنه وسیعی از خراسان بزرگ تاریخی از شمال هرات تا جنوب سیستان با بهره‌گیری از بادهای ۱۲۰ روزه، درست در فصلی که مقارن با برداشت غلات است، آسبادها به کار می‌افتند. در میان پهنه‌های شرق ایران بزرگ شامل استانهای خراسان رضوی، جنوبی و سیستان که از فناوری آسباد بهره می‌برده‌اند خراسان جنوبی از اهمیت خاصی برخوردار است؛ و همین موجب شده که مطابق آخرین شناسایی‌های انجام شده این استان با ۲۵۹ باب آسباد موجود بیشترین تعداد آسباد را در سطح کشور داشته باشد.

شدت بادهای ۱۲۰ روزه در مناطق مختلف خراسان جنوبی یکسان نیست و نیاز به نیروی باد برای تولید آرد از غلات تابع نیازهای جامعه هدف و یا تولید غلات در محل بوده است. اکنون از نظر تعداد شهرستان درمیان بیشترین تعداد آسباد را در سطح شهرستانهای ایران دارد و پس از آن نهبندان در رده دوم قرار دارد. در حال حاضر آسبادها علاوه بر درمیان و نهبندان، در شهرستانهای بیرجند سریشه، قاینات و خوسف نیز دیده می‌شوند. با توجه به اینکه عملکرد آسبادها در گستره شرق ایران یکسان و از نظر ظاهری شبیه به هم است، اما بسته به موقعیت مکانی و شدت باد و حتی سنت‌های معماری بومی از لحاظ ظرایف معماری تفاوت‌هایی دیده می‌شود.

همچنین از نظر سازماندهی فضاهای داخلی و تشکیلات مکانیکی آسبادها نیز علیرغم شباهت‌های کلی مقدری متفاوت هستند. در حال حاضر آسبادهای ایرانی به شماره ۶۱۹۲ در فهرست پیشنهادی ایران در آثار میراث جهانی یونسکو قرار گرفته است.

Asbad

The Windmill is considered the first Human industrial and has a long history. In the big Zone of the great historical Khorasan, from northern as Herat to southern as Sistan Due to 120 days winds, Windmill have been used. Among the eastern provinces of the country, South Khorasan has a special importance in the use of Windmill. There are 259 Windmills in South Khorasan that the Darmiyan has the largest number of Windmill and Nehbandan is in second place.. The performance of Windmills in eastern of Iran is similar But According to the location and intensity of the wind and the traditions of native architecture, there are differences in terms of architectural subtleties. Also, There is a little difference in terms of the organization of interior spaces and the mechanical structure of Windmills. Therefore, the

Windmills of the Tabas Massina, are More advanced from the remaining parts of the Nehbandan, Khaf, Sistan in Iran, and Herat and Joen in Afghanistan. At present, Iranian Windmills Which are numbered 6192 in the National List are a Iran for registration in the World Heritage List "UNESCO"

قنات بلده

نشانه ای از نبوغ بشری در استحصال و مدیریت سنتی آب

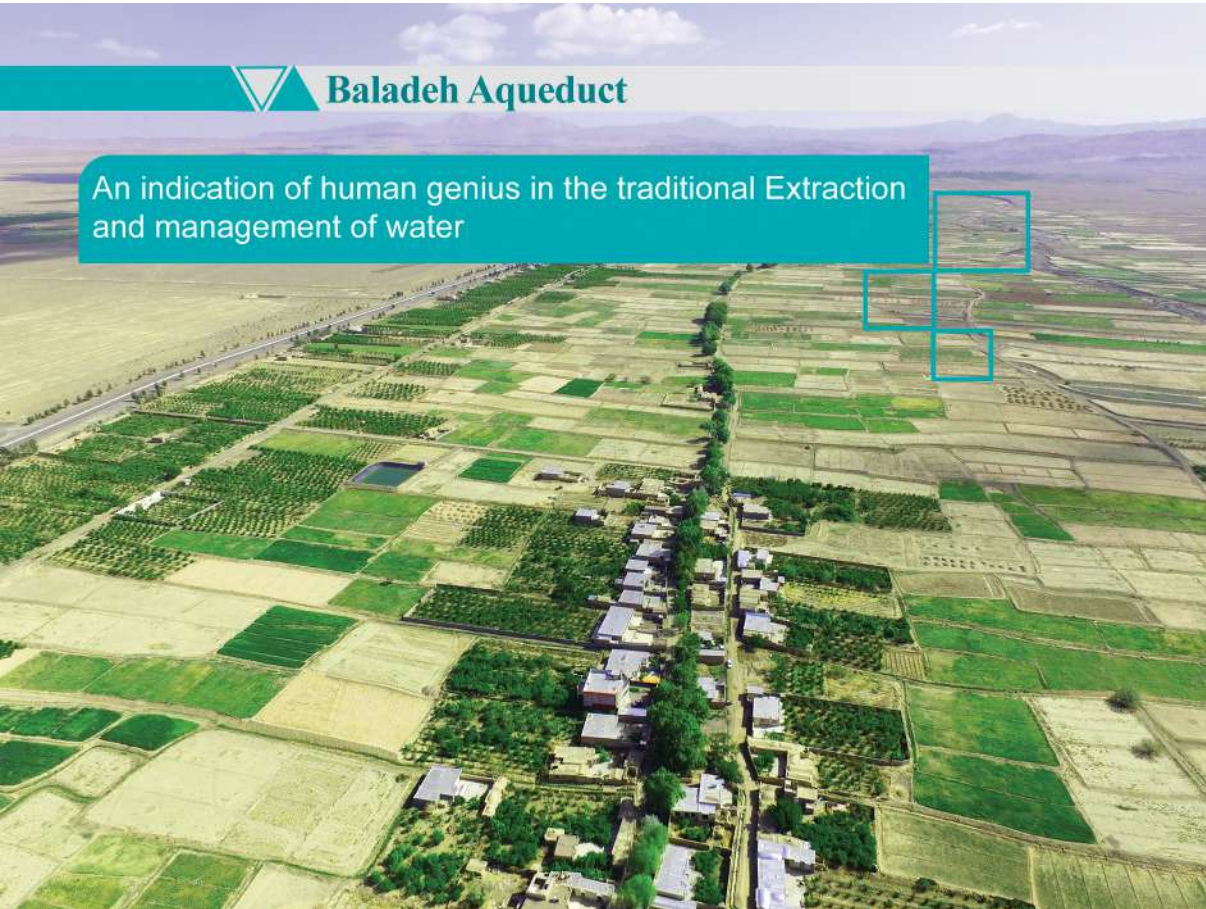
مجموعه قنات بلده فردوس از مجموعه ۱۱ قنات ایرانی در چهارمین اجلاس کمیته میراث جهانی مورخ ۲۵ تیرماه ۱۳۹۵ (۱۵) در استانبول ترکیه به عنوان بیستمین اثر ایران در حافظه میراث جهانی ثبت شد. شاید بتوان گفت بخش اعظمی از فعالیت های فرهنگی، معنوی و مذهبی در شهر تاریخی فردوس (تون) وابسته به مجموعه قنات بلده بوده است تا جایی که مردمان خیر این شهر در طول تاریخ ارزشمندترین ثروت خود که حق آبه از این آب عظیم بوده را وقف فعالیت های مذکور می کرده اند تا همواره در زمان جاری باشند. لازم به یادآوری است که بالغ بر نیمی از کل ۷۲۰۰ فنجان این آب، وقف بر مسائل فرهنگی- معنوی است. این ثروت موجب رونق، گسترش و ترویج فرهنگ غنی اسلامی شده و حتی پایداری کالبدی بسیاری از تکیه ها و مساجد شهر را متضمن بوده است.

Baladeh Aqueduct

An indication of human genius in the traditional Extraction and management of water

The Baladeh Subterranean complex of Ferdows From the 11th Iranian Subterranean complex as the second important effect of County has been recorded on World Heritage List of UNESCO' Perhaps it could be said that much of the cultural, spiritual and religious in the historic Town of Toon, is because of the complexity of the Baladeh Aqueducts, as far as to say the good people of this town in history were endowed to share the water which was very important in their life-style. It should be noted that over half of the 7,200 cups of water were dedicated to the cultural-spiritual group. This wealth was the cause of the growth and to promote the culture of Islam.

ژئوپارک طبس

با مساحت ۲۲۷۷۱ کیلومتر مربع در شمال غربی استان خراسان جنوبی و در مسیر ارتباطی جنوب و غرب به شرق و شمال شرق ایران، در منطقه‌ای با اقلیم بیابانی همراه با آب و هوای گرم و خشک قرار دارد. این ژئوپارک ۳ بخش مرکزی، دیوک و دستگردان را در بر می‌گیرد. تنوع بالای پدیده‌های کم‌نظیر زمین‌شناسی موجب شده تا این منطقه در میان زمین‌شناسان به «بهشت زمین‌شناسی ایران» مشهور شود.

در این ژئوپارک، سیر تحولات کره زمین از بیش از ۵۴۰ میلیون سال پیش (پرکامبرین) تا حدود ۱۰۰ میلیون سال پیش (اوایل کرتاسه)

را بدون کمترین وقفه زمانی می‌توان مشاهده کرد. رشته کوه‌ها و کوهستان‌های مرتفع، مناطق پست و هموار کویری نظیر کویرهای گسترده، تپه‌های عظیم ماسه‌ای ریگ شتران، صحرای زیبای طبس و پلایاها با جاذبه‌های منحصر به فرد و همچنین سرزمین آذرین پشته سیاه، بر جذابیت این منطقه افزوده‌اند. روستاهای هدف گردشگری، مناطق نمونه، اقامتگاه‌های بومگردی دره‌های مشهور کال جنی، کال

سردر و کال تفتو با جریان دائمی آب در بستر آنها، چشمه‌های آبگرم، معادن نوین و کهن، ریخت‌های فرسایشی و زمین‌ساختی نیز از زیبایی‌های این ژئوپارک هستند.

ارزش‌های زیست‌محیطی ژئوپارک از جمله پناهگاه حیات وحش نایبندان به عنوان بزرگترین پناهگاه حیات وحش ایران و زیستگاه یوزپلنگ آسیایی، رویشگاه جنگلی سنو و بزرگترین رویشگاه آنگوزه شیرین ایران، آن را به عنوان میراث طبیعی ارزشمند در ایران مطرح کرده است.

Tabas Geopark

Tabas Geopark with an area of 22,771 km² is located in the northwest of South Khorasan province and it is on the south-west communication route to the east and northeast of Iran, Tabas Geopark is located in an area with a desert climate, hot and dry weather.

This geopark includes 3 sections, central part, Dihouk and Dastgerdan. The high variety of unique

geological phenomena has introduced this place as the "geological paradise of Iran".

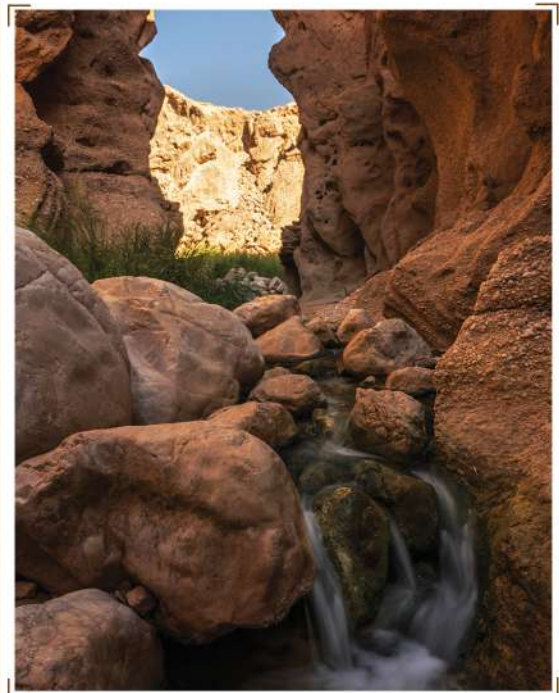
In this geopark, the evolution of the earth from more than 540 million years ago (Precambrian) to about 100 million years ago (early Cretaceous) can be observed without the slightest time interval.

Mountain, lowland and plain desert such as vast deserts, Rig-e- Shotran great sand

dunes, the beautiful Tabas desert and unique attractions such as the volcanic land of Poshteh Siah, have added to the attractiveness of this area.

Tourist villages, ecotourism residences, Kal Jeni, Kal Sardar and Kal Tafto valleys which water flow in them, Hot Springs, new and old mines, erosion forms are the beauties of this geopark.

The environmental values of the geopark, such as Naybandan, the largest wildlife shelter in Iran and the habitat of the Asian cheetah, the Seno forest habitat and the largest habitat of the Sweet Anghuzeh in Iran, have raised it as a valuable natural heritage in Iran.

▼▲ Baladeh Aqueduct

